

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 38/12
23.05.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног С.У., због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика у продуженом трајању у смислу члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 180/12 од 09.05.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3786/11 од 24.01.2012. године, у седници већа одржаној дана 23.05.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 180/12 од 09.05.2012. године, као основан, па се ПРЕИНАЧУЈЕ правноснажна пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3786/11 од 24.01.2012. године, тако што Врховни касациони суд окривљеном С.У. за кривично дело недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика у продуженом трајању у смислу члана 61. Кривичног законика, за које је пресудом Основног суда у Панчеву 9К 780/11 од 06.09.2011. године оглашен кривим, на основу члана 64, 65. и 66. Кривичног законика изриче

УСЛОВНУ ОСУДУ

тако што му утврђује казну затвора у трајању од пет месеци и истовремено одређује да се ова казна неће извршити, ако у року од једне године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Окривљени се обавезује да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 3.000,00 динара на име паушала, те на име награде пуномоћника оштећеног адвоката С.Л. износ од 22.330,00 динара које је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Панчеву 9К 780/11 од 06.09.2011. године окривљени С.У. оглашен је кривим због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика у продуженом трајању у смислу члана 61. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци, а која казна се неће извршити уколико у року од једне године не почини ново кривично дело.

Усвојен је и имовинскоправни захтев мал. У.У., заступаног по мајци Ж.О. са пуномоћником С.Л., адв. из П. у целини те је обавезан окривљени да оштећеном на име накнаде штете плати износ од 70.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 3.000,00 динара на име паушала, те на име награде пуномоћника оштећеног адвоката С.Л. износ од 22.330,00 динара, који је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3786/11 од 24.01.2012. године након одржаног претреса делимично је уважена жалба окривљеног С.У. изјављена путем браниоца, па је пресуда Основног суда у Панчеву 9К 780/11 од 06.09.2011. године преиначена у делу одлуке о специјалном услову у смислу члана 195. став 4. КЗ, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеном С.У. са генералијама

као у списима за извршено кривично дело недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ у продуженом трајању у смислу члана 61. КЗ, задржао као правилну изречену условну осуду са утврђеном казном затвора од пет месеци и роком провере од једне године и на основу члана 195. став 4. и члана 65. став 2. КЗ одредио да ће се утврђена казна затвора извршити ако осуђени у року од 60 дана не исплати заостале рате дечијег издржавања за мал. сина У.У., на руке законској заступници мајци Ж.О. у износу од 63.000,00 динара, а одлука о имовинскоправном захтеву у побијаној пресуди је укинута.

У осталом делу жалба браниоца окривљеног С.У. је одбијена као неоснована а побијана пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3786/11 од 24.01.2012. године Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 9. ЗКП у вези члана 382. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и донесе пресуду којом ће приначити пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3786/11 од 24.01.2012. године тако што ће окривљеном С.У., за кривично дело за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, изрећи кривичну санкцију у складу са одредбом члана 382. ЗКП.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета, са побијаном пресудом, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву истиче да је побијаном правноснажном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 9. у вези члана 382. ЗКП, на штету окривљеног С.У., јер је поводом жалбе браниоца окривљеног изјављене у корист окривљеног против првостепене пресуде, другостепени суд повредио начело забране преиначења на горе (*reformatio in peius*) прописано одредбом члана 382. ЗКП.

Наиме, одредбом члана 382. ЗКП, прописано је да ако је изјављена жалба само у корист оптуженог, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

У конкретном случају, окривљени С.У. је првостепеном пресудом оглашен кривим због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ у продуженом трајању у смислу члана 61. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци која се неће извршити уколико у року од једне године не изврши ново кривично дело.

Против ове пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног С.У. адв. Б.Н. из П., а коју жалбу је Апелациони суд у Новом Саду пресудом Кж1 3786/11 од 24.01.2012. године након одржаног претреса делимично уважио и првостепену пресуду преиначио у делу одлуке о специјалном услови у смислу члана 195. став 4. КЗ и члана 65. став 2. КЗ тиме што је задржао као правилно изречену условну осуду са утврђеном казном затвора од пет месеци и роком провере од једне године, и одредио да ће се утврђена казна затвора извршити ако осуђени у року од 60 дана не исплати заостале рате дечијег издржавања за мал.сина У.У., на руке законској заступници мајци Ж.О. у износу од 63.000,00 динара, у ком смислу је првостепена пресуда у делу одлуке о имовинскоправном захтеву укинута.

По налажењу Врховног касационог суда, другостепени суд је правилно нашао да износ неисплаћених рата дечијег издржавања не представља имовинскоправни захтев, већ обавезу окривљеног, да плати одређени износ на име издржавања по правноснажној судској одлуци, пресуди Општинског суда у Панчеву П. бр. 879/09 од 10.08.2009. године.

Међутим, имајући у виду да првостепеном пресудом окривљеном није постављена наведена обавеза уз изречену условну осуду у смислу члана 65. став 2. КЗ, то другостепени суд по жалби браниоца није био овлашћен да

окривљеном одређује додатни услов за опозивање условне осуде, то јест одређивање да ће се казна затвора од пет месеци извршити не само у ситуацији уколико окривљени у року од једне године изврши ново кривично дело, него и „ако у року од 60 дана не исплати рате дечијег издржавања ... у износу од 63.000,00 динара“.

На наведени начин другостепени суд је у делу одлуке о кривичној санкцији повредио начело забране преиначења на горе прописано чланом 382. ЗКП, а тиме и донео пресуду уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 9. ЗКП, нашта се основано у захтеву за заштиту законитости указује, без обзира што је првостепена пресуда укинута у делу о имовинскоправном захтеву.

Стога је Врховни касациони суд уважио као основан захтев за заштиту законитости и преиначио другостепену пресуду, тако што је окривљеном изрекао условну осуду као у првостепеној пресуди без примене одредбе члана 65. став 2. КЗ и тиме поступио у складу са одредбом члана 382. ЗКП, чиме је отклонио и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 9. ЗКП.

Са изнетих разлога, а на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени

гласник РС“ број 116/08), и применом члана 24. став 7. и члана 425. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник

Мила Ристић

Председник већа, судија

Бата Цветковић